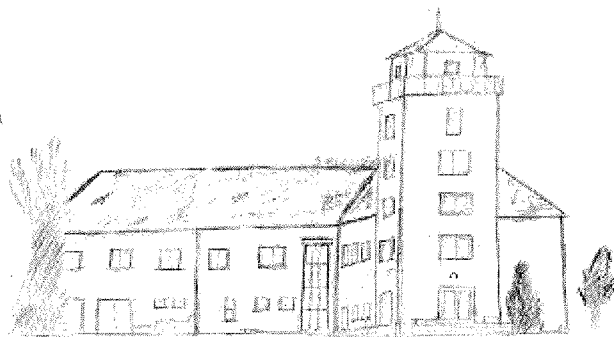
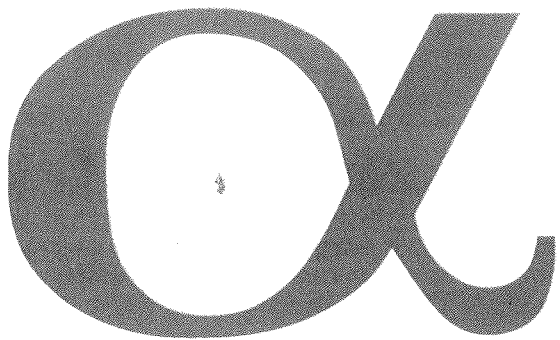

X. évfolyam VI. szám *Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja* 2008. Január

Tanári arcképcsarnok

Hogyan kerültem ide?

Tavaly szeptemberben (2006) Elefánty Adrienn örömmel újságolta, hogy elkezdett dolgozni a Református Gimnáziumban. Kicsit "irigykedve" hallgattam a hírt, hiszen titkos álomom az volt, hogy egyszer keresztyén iskolában taníthassak, olyan kollégák között, akik hasonlóképpen gondolkodnak, mint én.

A gondviselés működött. Nem telt bele egy év, és Adriennel ismét telefonon beszélgettünk, ismét a Református Gimnáziumról és arról, hogy angol tanárt keresnek.

Ahol tanítottam, ott egy kényelmes fél állásom volt, ami pedagógiailag nem jelentett nagy kihívást.

Így a hír és a lehetőség lázba hozott. Azt nem tagadom, hogy sokat gondolkoztam azon, hogyan tovább, ha felvesznek. A férjemmel alaposan átbeszéltük az előttünk álló változást, hisz eddig otthon voltam és volt időm mindenre.

Mivel férjem maga is tanár, megértette milyen fontos, hogy az ember olyan légkörben dolgozzon, ahol jól érzi magát. Így maximálisan támogatta, hogy ide jöjjek.

Az események gyors egymásutánja következett. Beszélgetés az Igazgatósággal, ami nagyon kellemes légkörben zajlott, habár nagyon izgultam. Ki ne izgulna, ha tudja, hogy sok múlik egy beszélgetésen? Próbatanítás, majd pár hét múlva a válasz, hogy várnak szeptembertől.

Honnan jöttem?

Első diplomámat Szegeden a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán szereztem meg, ezután az Alternatív Közgazdasági Gimnáziumban tanítottam. Ez volt életem első munkahelye, ahol együtt dolgoztam Adriennel. És miután mindketten elhagytuk az AKG-t, mert megszűntük első gyerekünket, kapcsolatunk nem szakadt meg, hanem egyre többet találkoztunk és jó barátság lett az egykori kollegiális kapcsolatból.

Az AKG-ban hat évet tanítottam angolt és mellette patrónus, amolyan "osztályfőnök-féle" is voltam 4 és fél évig. Ez azt jelentette, hogy egy pat-

rónusnak nem 30 gyerekre kell figyelnie, gondját viselnie, hanem csak 12-re. Majd második gyermekem megszületése után elvégeztem az egyetemi kiegészítőt angol nyelvből a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen.

Milyen volt az elképzelésem az iskoláról?

Mivel jómagam a Szentendrei Ferencs Gimnáziumba jártam, azt hiszem nem nagyképű dolog azt állítani, hogy sejtettem, milyen egy keresz-

tyén iskola. Ám a világ sokat változott a nyolc év alatt, amíg nem tanítottam gimnáziumban. Sok rosszat hallottam, hogy milyenek a mai diákok és nagyon nehéz gimnáziumban tanítani. Én nem akartam elhinni ezeket, és azzal a reménnyel jöttem ide, hogy itt mégis másképp gondolkodó gyerekek vannak, és másképp állnak hozzá a dolgokhoz. És azt kell mondanom, hogy ez alatt a kis idő alatt azt láttam, hogy jól gondoltam.

Mit csinálnék ugyanígy és más-hogy?

Most így utólag el kell árulnom, hogy a pilisvörösvári gimnáziumból is kaptam egy állás ajánlatot. Ez az iskola 10 percre van tőlünk. A falubéliek ter-

mészetesen nem értették, miért nem azt választottam. Mindenki arról beszélt, hogy milyen fontos a közelség, milyen jó hogy hamar otthon vagyok, mintha ezt magamtól nem tudtam volna. Csak számomra a távolságnál van valami fontosabb, amiről korábban beszéltem, amit a férjem ért meg igazán. Reggelente, amikor fáradtan indulok neki a csobánkai kanyaroknak, nincs bennem olyan érzés: "miért ezt, miért nem a közelebbit választottam?!".

Van egy nagyon kedves barátom, akivel szintén beszélgettem a választásról. Ő azt mondta: az évek folyamán rájött arra, hogy nem lehet mindig racionálisan dönteni, van, amikor a szívre kell hallgatni. Ez egy ilyen döntés volt.

Hogyan illeszkedtem be a tanári karba?

Egyrészt szerencsés vagyok, hisz van itt egy kedves barátnőm, Adrienn, ez sokat jelentett, biztonságot adott. Ezúton is köszönöm neki.

A tanári karral már augusztusban találkoztam. Csendes nappal kezdtünk. Csoportos beszélgetésen voltunk, amikor felmerült az a kérdés, milyen a tanári kar, hogyan fogadja be az új kollégákat, mennyire segítőkészek. Erre a kérdésre akkor nem tudtam válaszolni, de úgy gondoltam, hogy fél év múlva már tudom a választ. És itt hadd zengjek dicséretet a tanári karról és a kollégákról. Nem volt egy olyan dolog, amiben úgy éreztem volna, hogy nem segítettek. Szerintem igazán jó ez a közösség. Néha jól esik az embernek egy jó szó, egy őszinte mosoly és itt ezt mindenkitől megkapom.

Mik a terveim?

Szeretnék megkapni egy nyári ösztöndíjat és kimenni Angliába két hétre. Nyelvtanárként ezt mindig nagyon fontosnak tartottam, hogy a nyelvtérleten eltöltsék egy kis időt. Ezek a kurzusok mind szakmailag mind nyelvilag feltöltődést jelentenek.

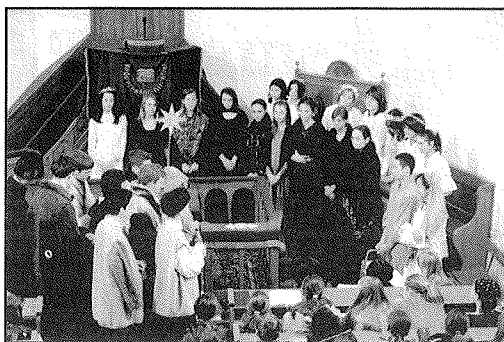
Hertei Krisztina
tanárnő

"Menjünk el mind Betlehembe..."

Év elején osztályfőnökünk Mózes Mónika tanárnő adta át nekünk a hírt, miszerint mi adhatjuk elő idén a Betlehemest. Az osztály már akkor nagyon izgatott lett.

Felkészítő tanárainknak első feladatuk az volt, hogy kiosszák a szerepeket, mivel nem egy hagyományos Betlehemes játékkal készültünk, ezért már ez sem volt egyszerű feladat. Ezután jöttek a szöveg kiosztások. Ezzel sokat bajlódunk, ugyanis az osztály nem mindig tudta éppen, kinek kéne beszélnie és kinek nem. Osztályfőnökünk a darabot még énekekkel is "feldobta", tehát ez is nehezítette a dolgunkat. Szeptember óta sok órát (osztályom öröme...) szántunk rá a felkészülésre.

Mikor eljött a "nagy" nap mindenki izgatott volt és azt se tudtuk hová kapcsolódni.

junk. Az előadás szerintem jól sikerült és remélem mindenki élvezte. Sok pozitív visszajelzést kaptunk ezzel

kapcsolatban. Másnap ellátogattunk a leányfalui Református Szeretetotthonba, ahol az idős néni és bácsik nagy örömmel fogadtak minket. A Betlehemes játék után megkínáltak minket teával és süteménnyel, és ők is megköszönték a sok süteményt, amit az iskola diákjai gyűjtöttek össze számukra. Süti evés közben az idősekkel beszélgettünk. Nagyon kedvesek voltak hozzánk és köszönetüket fejezték ki a szép Betlehemes játékért. Köszönjük a szorgalmas felkészítést Mózes Mónika és Berkó Helga tanárnőknek, a sütit pedig nektek és a szüleiteknek.

Szalai Katalin
8.a

HEFOP

Az oktatásfejlesztés jelenleg a Nemzeti Fejlesztési Terv (NFT) Arészeként megfogalmazott Humán erőforrás-fejlesztési Operatív Program (HEFOP) keretein belül az uniós fejlesztési irányelvekkel összhangban zajlik. A fő irányvonal a kompetencia alapú oktatás. Olyan óvodai és iskolai oktatási anyagok fejlesztése történt, melyek lehetővé teszik a kompetenciaalapú oktatás általános bevezetését a magyar közoktatásba.

Ezen oktatási anyagok tesztelésére nyílt iskolánkban is lehetősége az elmúlt tanévben egy nyertes pályázat keretein belül. "Cserébe" olyan anyagi forráshoz jutottunk, mely lehetővé tette az interaktív táblák és más informatikai eszközök vásárlását is. 2006 szeptemberében még csak három osztály vett részt a programban. A tesztelés mellett folyamatosan zajlott a pedagógusok felkészítése is a kompetenciaalapú oktatásra. Az idej,

a 2007/08-as tanévben már több diák és több tanár igyekszik az élethosszig tartó tanulás feltételeit elsajátítani, illetve kialakítani.

Iskolánkban a felvállalt fejlesztési területek a következők: szövegalkotás-szövegértés, matematikai kompetenciák, nyelvi kompetenciák. Mivel a minket körülvevő világ integrált, így mi is igyekeztünk ezeket a területeket látszólag idegen helyre beilleszteni. A szövegértés-szövegalkotás fejlesztését matematika és történelem órán is folytatjuk. Természetesen ezután is a magyar nyelv és irodalom tantárgyaknak a fő területe ez, de nem mondhatjuk, hogy történelemből nem kell szöveget alkotni és matekból elég számolni tudni, szöveget nem kell jól érteni. A legtöbb probléma a dolgozatoknál ezekből a hiányosságokból adódik. A matematikai kompetencia fejlődését támogatja ezen túl a fizika és földrajz órák néhány feladata, illetve az alkalmazott módszerek

is. Az idegen nyelvi kompetencia fejlesztése angol és német órán zajlik mint eddig, legfeljebb néhány nem megszokott feladat az, ami az újdonságot jelenti. A tavalyi és már az idei tanévben is folytak felmérések, amelyekkel a hatékonyságot, az eredményességet vizsgáltuk.

A programcsomagok tesztelésében résztvevő osztályok a következők: 5.a, 6.a, 9.a, 10.a és a NYEK. Ebben a tanévben a tanárok közül Kun Csabáné Kovalik Judit, Mózes Mónika, Gaálné Gerencsér Hajnalka, Regös Beatrix, dr. Szabóné Kuzma Márta, Perényi Ferencné, Földiné Koczor Tünde tanárnők, Földi János, Nyisztor Gergely és Ferenczi Alpár tanár urak vesznek részt.

Ezúton kívánok mindenkinek további sikeres, eredményes munkát!

Tünde tanárnő

SZRG - GRL

Nagy örömeinkre szolgált, hogy Diákpresbitériumunk meghívhatta testvériskolánk, a Gödöllői Református Liceum Diák Önkormányzatának tagjait.

Egy péntek reggel érkeztek. Körbevezettük őket a városban, minden fontosabb nevezetességet megmutattunk nekik. A Marcipánmúzeum és a Mikro csodák múzeuma sem maradhatott ki.

Ebéd után az iskolát is megmutattuk nekik. Ezt követően pedig lehetőségük nyílt megnézni egy prezentációt, amely által még inkább bepillantást

nyerhettek az iskola életébe. Ezt

nagy érdeklődéssel fogadták, és ez nagyban elősegítette a beszélgetés kezdeményezését. Mi is nagyon sokat megtudhattunk az ő gimnáziumukról és diák önkormányzati munkájukról. A jövőt illetően egy közös programot szeretnénk indítani, amit reményeink szerint még ebben az évben létre tudunk hozni. Megbeszéltünk még egy közös kirándulást is Siófokra.

A kellemes időtöltés után sajnálattal kellett szembesülnünk azzal, milyen gyorsan elszaladt az idő, és ez az együtt töltött nap milyen rövid volt.

Interaktív koncert

2008. január 12-én szombaton különleges hangversenyen vehettek részt az 5. a-sok.

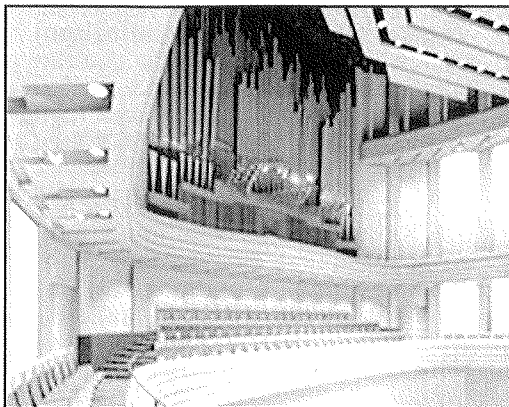
A Budapesti Művészetek Palotájának Bartók Béla Nemzeti Hangversenytermében a hangszerek mellett a színpadon helyezték el a nézők széksorait is. A résztvevők a zenészeken kívül kisiskolás diákok voltak, a kísérő pedagógusok és szülők a karzaton foglalhattak helyet.

A színpad közepére hozták le a Művészetek Palotája orgonájának "irányító pultját", melyet minden helyről viszonylag jól lehetett látni, de egy hatalmas vászonra is kivetítették a billentyűket.

Az orgonát, annak működési elvét Varnus Xavér orgonaművész mutatta be. Megszólaltatta a legmélyebb hangú sípot, mely 14 m magas, és hallhattuk a legmagasabb hangot is, mely denevér-cincogáshoz hasonló volt. A legkisebb, kb. 20 cm-es sípot mindenki kezébe vehette és bele is fújhatott.

Az orgona mellett fúvós és ütős

hangszerekkel is ismerkedtünk. Hallhattuk például a trombitát, a tenorkürtöt, a harsonát, valamint

többek között a harangjátékot, a nagydobot, a pergődobot, az üstdobot és a gongot. A különböző hangszereket ismert film-betétdalokon keresztül mutatták be az együttesek. Könnyen felismertük például a Csillagok háborúja és a Mézga család zenéjét.

Xavér eljátszotta J. S. Bachnak azt a remekművét, melyet kifeje-

zetten azért írt, hogy az egyes templomok orgonáit kipróbálhassák.

Bemutatkozott egy ifjú tehetség, Varga Viktor is, aki 14 éves és orgonistának készül.

A sokféle hangszereken a remek zenészek előadásában szerepelt többek között Ravel Bolerója és Carl Orff Carmina Burana-jának egy rövid részlete is.

A közönség egyes művekben aktívan részt vett, a terem egyik felében ülőknek dobogniuk kellett, a másik fél tapssal kísérte a darabokat.

Xavér és a másik két együttes vezetője is közvetlen hangon beszéltek velünk, közérthetően mutatták be az egyes hangszereket.

Köszönjük szépen Tünde tanárnőnek és Köck tanár úrnak, hogy megszervezték nekünk ezt a koncert-látogatást!

Hazafi Márton
5.a

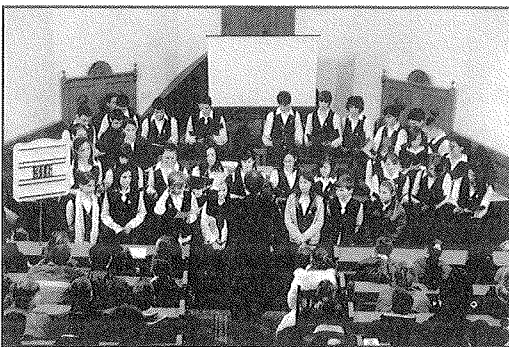
"Szébb, ha ketten összedalolnak..."

Kodály Zoltán írja ezeket a szavakat diákoknak szánt kétszólamú énekgyűjteménye, a Bicinia Hungarica előszavában.

2007 szeptembere óta iskolánk közel harminc tanulója dolgozik azért, hogy megtapasztalhassák és másokkal is megértethessék ezeknek a szavaknak az igazságát. Az iskolavezetés támogatásával, az énekórák átcsoportosításával az idei tanévtől lehetőség nyílt arra, hogy énekelni szerető diákjaink a hagyományostól eltérő, kifejezetten az énekkari munkát elősegítő énekórai foglalkozásokon vegyenek részt a 9. és a nyelvi előkészítő évfolyamokon, így ebben az évben már három alkalommal szólalhatott meg nyilvánosan a Szentendrei Református Gimnázium énekkara: szeptember végén a gólyaavatón, decemberben a karácsonyi csendesnapon, és januárban az ökumenikus imahétén. Mindhárom alkalom bátorításul szolgált arra, hogy munkánkat a jövőben is folytassuk. A három érintett osztályon kívül a 6., a 8., és a 10. a osztály néhány tanulója is csatlakozott az énekkarhoz,

amelynek így összesen kb. 10 fiú és 20 leány tagja van.

Célunk, hogy állandó tagsággal és állandó próbaidőponttal - ami természetesen sok szervezési feladattal jár majd - egy olyan énekes együttest hozzunk létre, ami iskolán kívüli zenei rendezvényeken is méltóképpen tudja majd be-

mutatni az iskolában folyó zenei életet. Hosszú utat kell még közösen megtennünk, amíg ezt elérhetjük, de bízunk abban, hogy szaporodó közös sikereink és élményeink sok kezdeti nehézségen segíthetnek majd túllépni. Kálvin János írja az 1542-ben megjelent genfi zsoltároskönyv

előszavában: "Márpedig sok dolog van, ami alkalmas felüdíteni és gyönyörködtetni az embert, de a zene ezek között vagy a legelső vagy legalább az egyik legfőbb. Nem is gondolhatunk egyebet, mint hogy egyenesen erre a célra ajándékozta az Isten." Az énekkar célja végső soron nem más, mint hogy ilyen gyönyörűséget és felüdülést okozzon a benne éneklőknek és az őket hallgatóknak, nem csak a zene eszközeivel, hanem a közösség erejével is. És hogy ez megvalósul-e? Erről meséljenek maguk az énekkarosok!

"A legjobb a karácsony előtti felépítés volt, mert úgy vettük észre, hogy mindenkinek nagyon tetszett az előadásunk." G. D.
"Kicsit zajosak vagyunk" N. N.
"A régi sulimban is énekkaros voltam, és nagyon hiányzott." A.. F.

"Nagyon kedves kis csapat gyűlt össze." S. J.
"Nagy élmény együtt, több szólamban énekelni." V. K.
"A legjobb az volt, amikor kikértek óráról, és az ebédelőben próbáltunk." Sz. D.

"Tényleg fejlődik a hangom. Szerintem..." A. R.

"Jó lenne, ha minél többen lennénk, hogy utazgathassunk az énekkarral." N. N.

"A bemutatkozás sokat számít - szerintem a miénk ígértesnek bizonyult!" K. Gy.

"A karácsonyi fellépésünk után sokan odajöttek hozzám gratulálni, és ez nagyon jól esett." Cs. Á.

"Nagyon jó a hangulat. Ez volt életem egyik legjobb döntése!" L. E.

Végezetül szeretném bátorítani

azokat, akik kedvet éreznek a közös énekléshez, hogy jelentkezzenek, és vegyenek részt az énekkar munkájában. Mindenkit szeretettel várunk!

Székely Gábor

Búcsúkirándulás

Atavaly decemberi bécsi kirándulás annyira jól sikerült, hogy megkértük osztályfőnökünket a szalagavató előtt, hogy utolsó osztálykirándulásként újra látogassunk el Bécsbe. Schusztér tanár úr lelkesen kezdett neki a szervezésnek, és az igazgatónőtől is kaptunk egy tanítási napot. Így egy pénteki napon került sor a kirándulásra.

Az osztály lelkesen várta ezt a napot. Kényelmes busszal tettük meg a négyórás utat. Bécsben városnézéssel kezdtük programunkat. Rövid sétát tettünk a Ringen, majd el-sétáltunk a Stephandom-hoz, ahol Nóra tanárnő idegenvezetést tartott nekünk. Szerencsére sütött a nap és nem volt nagyon hideg. A városnézés után szabadprogramunk volt. Kis csoportokban indultunk el

körülnézni, vásárolni. Megnéztük az ádventi vásárt, ahol elővettük német tudásunkat, amiben a kedves osztrákok is segítettek nekünk. A busz este 6-kor indult vissza. Hazafele már nagyon fáradtak voltunk, de egyértelműen úgy éreztük, hogy ez egy jó alkalom volt arra, hogy az osztály az iskolafalakon kívül is együtt legyen.

M. K. 12a

Elnöki és miniszteri beszámoló

Itt a félév, így a tanulókhöz hasonlóan mi, a DPR tagjai, is elszámolunk az eltelt pár hónap eredményeiről. Ígéretemhez híven minden hónapban gyűlést tartottunk, ahol lehetőségeinkhez mérten megpróbáltuk megoldani a felmerülő gondokat, problémákat. Természetesen nem állítom, hogy mindent sikerült megoldanunk, de véleményem szerint a legfontosabb kérdésekben sikerült dűlőre jutnunk. Decemberben, mint tudjátok itt járt a Gödöllői Református Líceum Diákönkormányzata. Azon a pénteken -ahol elmondásuk szerint nagyon jól érezték magukat, köszönik a vendéglátást- bejártuk

Szentendre főbb nevezetességeit,

délután pedig kötetlen beszélgetés

formájában bemutattuk egymás iskoláját, eszmét cseréltünk a diákszervezetek működéséről, és a további kapcsolattartás lehetőségeiről. Ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek, aki részt vállalt ebből a feladatból.

Egyszerűen a küldöttek munkájával maximálisan elégedettek lehetnek, mi megpróbálunk a következő félévben is legalább ilyen hatékonysággal dolgozni.

Szente Olivér
11.b

Félév közeledtével szeretnék tudósítani az első félévi munkáról. Először is, tudom, hogy sokan hiányoltak össze a focikupát. Nos, ennek elmaradása az időhiánnyal és a tanárok elfoglaltságával indokolható, de ígérem, hogy tavasszal jobban igyekezzünk. Úgy vélem, hogy az eddigi sportesemények jól sikerültek, remélem ezzel Ti is így vagytok. Örültem, hogy sokan neveztek a tenisz- és röplabda kupára, a nem sokkal

Mikulás előtt rendezett kosárlabdakupára és a Toldi-kondira, és remélem, egyre többen is fogtok. Nos a jövőre nézve... az igazság az, hogy a Ferences termében a délutánonkénti edzések miatt igazából nincs lehetőségünk többalkalmas bajnokságokat játszani. Természetesen amint az időjárás engedi, elkezdjük a kinti pályán a focikupát és a röplabdát, illetve megszálhatjuk a ping-pong asztalokat is. Valamint szeret-

nénk újra feléleszteni az evezős túrák hagyományát, ha erre van igény...

Köszönöm nektek az eddigi együttműködésüket, és kérék titeket, hogy bármilyen sporttal kapcsolatos észrevételeitekkel és javaslatotokkal bátran forduljatok hozzám, hogy azt közvefíthessem a tanárok felé.

Erdős Dóra
Nyek

Tanuljunk-e harmadik idegen nyelvet?

2008. január 16.-án a latinusoknak számot kellett adniuk tudásukról a félévi vizsga alkalmával. Mindenki nagyon készült, tanult, és elérkezett a pillanat, amikor be kellett menjünk a terembe tételleket húzni.

Mindenki három tételt húzott, azaz nyelvtant, műveltség és fordítást. Gergely Judit tanárnő volt benn - aki tanít minket és Igazgatónő. Kaptunk egy kis időt a felkészülésre, azután sorban kimentünk és elmondtuk

mindazt, amit tudtunk az adott témáról. Mindenki nagyon jól sikerült és mindenki elégedett volt a jegyével. Megkértek minket, hogy írjunk egy pár dolgot a latintanulásról, ami fontos lehet:

Mióta tanulod a latint?

Hárman közülünk negyedik éve tanulják, két embernek ez a harmadik éve, és egyvalakinek ez már a hatodik (!) éve, hiszen ötödik óta tanulja a latint.

Mit szeretsz a latinban?

Valójában még sohasem gondolkoztam el ezen. Igazából nem azért tanulom, mert szeretem, hanem azért, mert hasznosnak tartom. (K.SZ. 9.a) Először is azt, hogy szinte minden európai nyelvhez egy "kulcs" - akár a szókincsét, akár a nyelvtanát nézzük. Még a magyarban is rengeteg latin eredetű szót használunk, az újlatin nyelvekben (pl: olasz, francia, spanyol) pedig különösen, hiszen, mint a nevük is mutatja, a latin nyelv bölcsőjéből nőtték ki magukat. Jó érzés, mikor az ember kinyit egy számára teljesen ismeretlen nyelvű szótárt/könyvet, és ismerős szavakkal találja szemben magát. Persze, a latin sem helyettesíti a többi nyelv szavait meg tanulását, de sok segítséget ad. A latin logikus nyelvtani rendszerre pedig folyton visszaköszön, még a magyar órákon is.

Másik előnye, hogy általános műveltséget ad, amit bárhol fel lehet használni. Én kedvelem a régi rómaiak életmódjáról szóló történeteket. Továbbá ez a nyelv képezi az európai

kultúra alapját, és nemcsak az ókori, hanem a középkori és újkori művek, iratok nagy része is latinul született, amiket eredetiben elolvashatunk (ha olyan szintre jutunk egyszer.). (K.GY. 9.b)

Ötödikben az osztályfőnököm, egy nagyon kedves tanárnő tanított bennünket, aki miatt szerettem a latin órákat. Aztán később rájöttem, hogy nem csak a tanárnő kedvelem, hanem magát a nyelvet is. A latin nyelv tanulása nemcsak nyelvtani szabályok, ragozási táblázatok magolásából, és "unalmas" fordításokból áll! Latin tanulmányaim során nagyon sok új ismerettel gazdagodtam a rómaiak életét illetően. Tanultunk és tanulunk híres költőkről, szónokokról. Megismerkedtünk a rómaiak életében fontos szerepet játszó mitológiával, volt szó vallásról, filozófiáról, hadügyről, szórakozásról, hogy csak egy néhány témát említsek.

Távoli terveim még nincsenek a latin nyelvvel, egyelőre le szeretnék érettségizni belőle, majd meg szeretném próbálni a nyelvvizsgát. (V.K. 9.b) Miért tanulsz latint? Vannak vele terveid?

Hogy mért tanuljuk a latint? A csoport fele azért, mert orvos akar lenni, és az orvosi egyetemen mindenképpen jól jön, ha valaki tud latinul, megköny-

nyíti a tanulást, és a felvételinél is jó pont, ha valakinek van latin érettségi-je. Persze elsősorban mindenki célja először a latin érettségi.

Kinek ajánlanád?

Azoknak kifejezetten érdemes latint tanulni, akik orvosi-, vagy jogi pályára készülnek, de azoknak sem árt, akik csak műveltebbé akarnak válni ezáltal, vagy segítségnek érzik más nyelv, mint például az olasz tanulásánál. (B.Z. 9.b)

Mindenkinek ajánlom, mert a latin nyelv logikus felépítése megtanít gondolkodni, másodsorban pedig megismerhetjük egy ősi nép kultúráját, kiknek nyelve még a XIX. században is hivatalos nyelv volt Magyarországon, harmadsorban pedig nagyon sokat segít a többi latin nyelvcsaládba tartozó nyelv megtanulásában. (T.L. 9.b)

En is mindenkinek ajánlom, megkönnyíti a nyelvtanulást, hiszen a legtöbb nyelv alapja, és a tudományos kifejezések sem lesznek teljesen ismeretlenek. (T.CS. 10.b)

Végül, de nem utolsósorban szeretnénk megköszönni Judit tanárnőnek a felkészítést, és a sok törődést. És persze Igazgatónőnek azt, hogy lehetőséget adott a latin nyelv tanulására.

Tentamen

I dén is minden a "megszokott" módon történt: lezajlottak a Tentamen versenyek, és a mi osztályunk nyerte meg, amely jelenleg a 8.a nevet viseli. Ebben volt némi tudatosság is, hiszen Mónika tanárnő a lustábbakat kötelezte arra, hogy beadjanak dolgozatot...

Habár volt olyan osztály, ahonnan ennek ellenére a mienkénél több dolgozat érkezett, jó helyezéseinknek köszönhetően mi nyertünk. Íme ezek a helyezések:

1. hely: Csereklye Nóra (történelem), Becságh Dániel (matematika)

2. hely: Jeney Ábris (történelem)

3. hely: Szalai Katalin (angol), Sulyok Attila - Cser Máté (matematika)

Egymás után négyszer nyerni szép dolog, de ne feledjük: még nincs vége a sorozatnak!!!

8.a

A gimnazista élet első féléve

I dén alakult először olyan arányban a Nyek összetétele, hogy 26 diákot vettünk fel kívülről és csak hatan jöttek tovább ebbe az osztályba a régi nyolcadikból. Ebből eleinte el sem tudtuk képzelni, hogy mi lesz, de most visszakétkintve az első félévre - mint osztályfőnök - csak pozitívumot tudok mondani. Egy nagyon jó kis közösség formálódik, ahol nem utálják egymást a gyerekek és még nem alakultak ki a tipikus légmentesen zárt klikkek. A kezdeti gyerekbetegségei egy formálódó közösségnek persze

típusosan megjelennek, de ezek messze nem kezelhetetlenek vagy rajtunk túlmutatók.

Ezután a száraz és kissé tudományoskodónak ható bevezetés után lássuk inkább, hogy maguk a Nyekes diákok hogyan látták az első félévüket. Legnagyobb részük megfogalmazta, hogy az iskola híréből adódóan a magas követelményektől kisértetve, de éppen ezért magas szintű elvárásokkal jött hozzánk. Ezek nagy részt teljesültek is. Szinte mindenki rontással kezdett főleg

nyelvből, de mindemellett általában hozzátették, hogy legtöbbször fél év alatt többet fejlődtek, mint az ezt megelőző években együtt. Ez persze nem mindenre igaz, de egy ilyen általános körvonal felvázolható. Azt senki nem fogalmazta meg, hogy kifejezetten baja lenne a nyelvi oktatással, vagy hogy visszaféledt, kimondottan unatkozott volna.

Egy másik pozitívum a számítástechnika volt, amit nagyon dicsérték a diákok és mindenki határozottan kiemelte, mint érdekes tantárgyat, ami-

ből az iskolának a felszereltsége kitűnő, az oktatói nemkülönben. Sokaknak újdonság volt a csengetési rend, mert legtöbbjük számára rövidek a 10 perces szünetek, de ezt már megszokták. Szinte mindenki megemlítette az iskola jó felszereltségét, a terem és a wc-k tisztaságát, ami ezek szerint nem mondható általánosnak más iskolákban. Legtöbbjüknek a reggeli áhítatok eleinte furcsának tűntek, de ma már nem okoz

gondot, hogy nem csak profán dolgokról esik szó egy nap, hanem emelkedettebb hangnemben lehet nekiindulni a tanulásnak. Ami egyöntetűen általános nemtetszést váltott ki, az természetesen a köpeny. Sokak megfogalmazták, hogy ők ugyan nem azok a fajták (természetesen itt lányokról van szó) akiknek kilóg mindenféle testrészük a ruházat alól, de hát erre csak azt lehet mondani, hogy ilyen az élet.

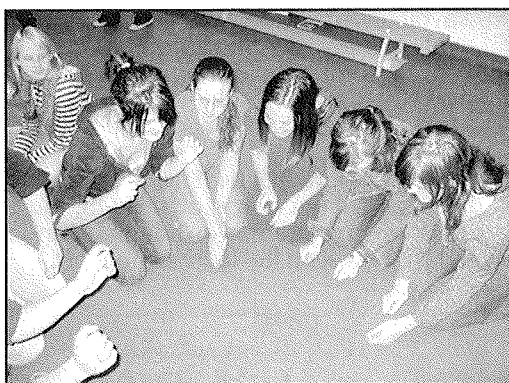
Rám, mint osztályfőnökre nézve komoly kritika volt, hogy az első félévben pusztán csak két osztályprogram volt, egy kirándulás a Pilis hegyre és egy színház látogatás. Itt is ígérem az osztályomnak, hogy ezen változtatok és a Rám szakadéka tervezett kirándulásunk sem marad el.

Nyisztor tanár úr

Maugli és társai

Szerepelni vágyó fiúkat várunk félig kész színdarabunkhoz, a Dzsungel könyvéhez felirattal plakátok jelentek meg szerte az iskolában. Ha máshonnan nem is, innen értesülhetett róla mindenki, milyen nagy munkában vagyunk október óta: színre visszük a Dzsungel könyve című musicalt. A darab próbái csütörtökön délután folynak, mikor lelkes, közel 40 fős csapatunk szervezkedik, énekel, szöveget tanul, és sokszor improvizál... A darabban - a tavalyi Képzelt riporttól eltérően - kisebbek is játszanak, egészen az ötödikes korosztálytól a tizenegyedikesig jut szerep mindenkinek. A főbb karaktereket - a teljesség igénye nélkül - Kun Édua,

Magyar Csenge, Albert Johanna, Legeza Luca, Albert Levente, Mészáros Máté, Szabó Levente, Vigh Marcell és Dobó Ferenc játsszák. Mellettük természetesen nagy szerep jut az ötödikeseknek, illetve a farkasokat, keselyűket,

asszonyokat megformáló tanulóknak, akik mindannyian nagyon ügyesen, szorgalmasan tanulják és játsszák szerepüket.

A betanításban nagy szerep jut a rendezőasszisztensként (is) dolgozó Herpai Julinak, Szabó Annának, Fekete Noéminek és Magyar Csengének, akik az előadás rendezésében és a koreográfiák összeállításában segítenek.

Az előkészületek lassan a finishez közelednek, a darab bemutatója tavasszal várható.

Addig pedig tényleg várjuk a szerepelni vágyó fiúkat...

Berkó Helga
tanárnő

Szalagavató

December 8-án sokan gyűltek össze - családtagok, barátok - hogy megtekintsék az idén végzett 12-es osztály műsorát. Már nagyon vártuk ezt az estét, ahol megkaphatjuk szalagjainkat, és végre a hosszú hercehurca után (gondolok itt a keringőruha, a fehér, magas sarkú cipő, az osztálytáncos szükséges színes szoknya és a fiúknak a frakk beszerzésére) végre előadhatjuk fáradtságos munkánk gyümölcsét.

Szeptember közepétől kezdődtek az első próbák, ahol először az osztálytáncot tanultuk meg Libertiny Dorka segítségével. (Ezúton is szeretnénk még egyszer megköszönni a segítségét!) A tánc zenéinek összeállítását az osztály többé-kevésbé közösen döntötte el, de persze a koreográfusunknak is sok szerepe volt ebben.

A keringőt Judit tanárnő tanította be, nagyon hálásak vagyunk neki a segítségével. Ezúttal nem volt

könnyű megegyezésre jutni a ze-

nét illetően, de végül (az utolsó pillanatban) az osztály a Harry Potter c. film keringőszámát választotta. A keringő legfőképpen a lányoknak nyújtott nagy élményt: gyönyörű ruhákban táncolhattak, úgy, hogy minden szempár rájuk szegeződött. Persze a fiúknak is kihívás volt a tánc, de nyugodtan kijelenthetjük, hogy nagyon fegyelmezetten táncoltak, és túrték

a reflektort minden keringőtáncnál duplán, mert a fiúk hiányában a lányok csak két körbe "értek bele".

A palotás elsajátítása ment a leggyorsabban. Nagyon köszönjük Mónika tanárnőnek a kitartó munkát!

Elérkezett a várván várt este, mindenki nagyon izgatott volt, legfőképpen a végzős osztály és osztályfőnökünk, Schusztter Gergely. A színpadra való felvonulást az igazgatónő beszéde követte, majd a szalagtűzés. A levonulás percétől megkezdődött a rohanás az öltözőbe,

s ez alatt az idő alatt tekinthették meg a jelenlévők az osztályvideókat. Ismét a színpadon találtuk magunkat, a palotást táncoltuk el, ezután a 11-es osztály műsorát láthatta a közönség. Majd újra mi jöttünk: az osztálytánc következett a sorban... Láthatóan mindenki elégedett volt az osztály körében is, és a szülőknek, barátoknak sem okoztunk csalódást, ezt a

táncunkat követő vastaps bizonyította. Míg az utolsó táncunkhoz készülődöttünk, ismét a 11.-esek vették át a terepet. Majd elérkezett az est legünnepebb pontja, amikor is újból a miénk volt a színpad.

A bált az aulában újból előadott keringőnkel nyitottuk meg. Itt felkértük tanárainkat egy-egy táncra, majd lehetőségünk volt szüleinkkel, barátainkkal is keringőzni. Ezután újból színpadra kerültek a végzős osztály táncai. Már csak a

buli maradt hátra, ahol felkerültek a koktéluhák, a srácok kicsit lazábbra engedték a nyakkendőjüket, és kiderülhetett, ki az ördöge annak a bizonyos táncparkettnak.

12.a

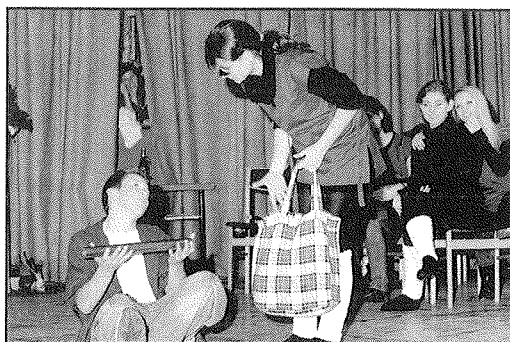
Szalagavató 11-es szemmel

December 8-án megrendezésre került az idei szalagavató, ami a mi osztályunk feladata volt. Az egész szervezés mellett, ami hónapok kemény munkájába tellett, még műsorral is készültünk, amivel a 12.-eseket szeretnénk volna megajándékozni. Hogy is kezdtünk neki a szervezésnek, a műsortervezésnek?

Krisztina és Adrienn tanárnő már év eleje óta próbáltak ösztönözni minket, hogy kezdjünk gondolkodni a szalagavató műsoron, mert kevés időnk lesz a tanulás mellett. Általában mi csak legyintettünk rá szeptemberben: "Ugyan, tanárnő, még messze van!" Októberben azonban be kellett látnunk, hogy valóban nincs is olyan messze az a bizonyos december 8-a...

A szervezés kezdetén sok ötletünk támadt, míg végül az UV-fényes pantomim és egy rövidke közös

színdarab előadása mellett döntöttünk. 9. osztályban színházlátogatásunk során láttuk a Próba című darabot, amely egy előadás előkészületeit, küzdelmes munká-

latait mutatja be. Innen merítettük azt az ötletet, hogy mi is színpadra visszük, hogyan készültünk a szalagavatóra. Az osztály rááldozta még egy szombatját is a gyakorlásra! Sok küzdelem árán, de

közös erővel végre úgy éreztük, megszületett a teljes előadás.

December 7-én izgalommal telt a főpróba, UV-fény híján ekkor még nem tudtuk, vajon hogyan fog mutatni a pantomim a színpadon.

A szalagavatón mindenki nagyon izgatott volt és akadt még az előadás előtt félórával néhány probléma, amit sikerült áthidalnunk. Például nagy ijedtségünkre a fehér bot egyáltalán nem látszott az UV fényben, de sikerült megoldást találnunk.

Nagyon jó visszajelzéseket kaptunk, úgy ahogy a 12-esek is. Reméljük, nekik is élvezetes volt a szalagavató, és szép emlékekkel gondolnak majd vissza rá.

Köszönjük mindenkinek, aki segítette a munkánkat és a szervezést.

11.a

Levél egy Wass Albert versről

Wass Albert "Találkozás" című versét álmolta kétalakos szoborba Bodrogi Fanni Emőke, iskolánk 10. b osztályos diákja.

Ezzel a szoborral vett részt a Sárospataki Református Kollégium Tudományos Gyűjteményeinek Nagykönyvtára által meghirdetett pályázaton, ahol az író születésének száz éves évfordulójának napján, ez év január 8-án, Csomós József, a Tiszáninneni Református Egyházkerület püspökének kezéből vette át a képzőművészeti kategória második helyezettjének járó díjat és elismerő oklevelet.

Ez alkalomra a Kárpát-medence hét országából érkeztek a pályaművek.

Wass Albertet mindenki úgy ismeri, mint a határoktól független magyar szellem és a magyar kultúra misszionáriusát: életművét ennek a célnak rendelte alá és művészi nagyságával mindig is szent célokat képviselte. A legnehezebb időkben vállalta az Erdélyi Egyházkerület főgondnoki feladatát s élt utolsó lehetőséget úgy, hogy esélyt sem adtak neki arra, hogy

még egyszer megláthassa szülőföldjét. A 10. b osztályterme Wass Albert nevét viseli.

S ím itt ez a vers. Már maga a találkozás is, s a szobor nemkülönben - azt is dicséri, aki felmutatta: ez is Wass Albert.

A művet a pályázat többi alkotásá-

val együtt, az író halálának tizedik évfordulóján, február 17-én a Sárospataki Nagykönyvtárban megnyíló kiállításon mutatják be, ahol elhangzik majd, a képzőművészeti alkotásokat illető szövegekkel együtt, a fenti vers is

A műalkotás majd csak májusban tér vissza alkotójához. Mindenkit bíztatok arra, ha netán Sárospata-

kon jár, nézze meg ezt a kiállítást. Hadd fejezzem be ez alkalomra egy tőlünk nyugatról érkezett levél néhány sorával:

"Hálásan köszönjük mindazoknak a közösségeknek az aktivitását, akik pozitívan hitet tesznek az író építő irodalmi és kulturális szerepe mellett. Köszönjük a sárospataki református intézmények, a Nagykönyvtár és a helyi közösségek vezetőinek és tagjainak, hogy kezdeményezték a nemzeti pályázatot és köszönetet mondunk a résztvevőknek, mindazoknak, akik áldozatosan őrzik azt az örökséget, amelyet ránk hagyott, hogy a mélyen humanus értékrenddé álljon össze - egy jobb kor számára is.

Wass Albert fiai: Vid, Huba, Miklós, Géza és Endre"

Kelt Szentendrén, 2008-ban, a két időpont felezőidején
Kiváló tisztelettel:

Kiss Székely Zoltán

"Egy hárs alatt, fehér padon,
Nagyon magában ült az Ősz,
S a szíve fájt nagyon-nagyon.

Maga sem tudta, hogy esett meg,
Valahol hibázott egy évet,
Akaratlan és véletlen
Virág országba betévedt.

A tarka virágok közül,
Míg őket szíve-fájva nézte:
Váratlanul és csodaszépen
Nyárasszony kilépett elébe.

Megfogta tétova kezét,
Szájon csókolta s nevetett.
A liliumok összenéztek
És csodálkoztak szerfelett."

Tentamen díj

Nagyon váratlanul ért, hogy idén én kaptam meg a Tentamen díjat. Nagyon örülök neki, bár ezt csakis a lelkes diákjainak köszönhetem. A történelem mindenképpen hálás tantárgy, mert a diákok többségének érdeklődését felkelti valamely korszak, esemény, vagy történelmi személy.

Idén történelemből a korábbiakhoz hasonlóan csak ajánlott téma volt, mégpedig 1848-49-es forradalom és szabadságharc. Mint már megszoktuk mindenféle témában érkeztek dolgozatok; az őskortól a hidegháborúig. Történelemből rengeteg dolgozat érkezett be hozzám, szám szerint 16. A leglelkesebbek az ötödikesek voltak, nekik ezúton is szeretném megköszönni. Mindenképpen nagy dolog az, hogy legifjabbként ilyen lelkesek voltak egy nem könnyű feladat megoldásában. Azt se felejtjük el, hogy nekik a történelem új tantárgy, amit úgy veszek észre, hogy nagyon szeretnek. Látszik rajtuk, hogy sok minden

érdekli őket, és sokfélét olvastak már a történelem különböző ese-

ményeiről. Minek köszönhető a magas részvételi arány? Igazából nem tudok erre választ adni, hisz én csak egy ötöst ígértem mindenkinek történelemből.

Ne feledkezzünk meg a nagy-gimnazistákról sem, akik szintén nagy lelkesedéssel vágtak bele az általuk kiválasztott témába. Itt is változatos és érdekes dolgozatok születtek. A nagy-gimnazistáktól nagyobb lelkesedést vártam, remélem jövőre többen fognak jelentkezni, mert nekik még nagyobb tapasztalatot nyújthat egy ilyen verseny.

Szeretnék néhány dolgozatot kiemelni; az ötödikesek közül Csatlós Tibor: Ember a Holdon, illetve Krasznai Vilmos: A repülés úttörői című dolgozatát. A nagygimnazisták közül: Statkiewicz Sonja 11.a osztályos tanuló dolgozatát, A boszorkányüldözések címmel, illetve Tamás Krisztina 9.a osztályos tanuló A magyarok hitvilága című munkáját.

Ezúton is gratulálok minden résztvevőnek, s remélem jövőre is részt vesznek a versenyen.

Sára tanárnő

Pro scola

Mint ez már hagyományossá vált, idén is a Nyek és a 9a diákjai látják el a hétfégi szolgálatot Leányfalun a Református Szeretothonban. Még év elején úgy állapodtunk meg a 9a-val, hogy a Nyek kezd, és amikor már minden diákra sor került, akkor veszik át ők a stafétát. Számításaim szerint március közepéig az osztályunk kitart emberrel...

A Nyek szempontjából azért érdekes a dolog, mert a 33 diákból 26 "kívülről jött" és esetleg nem szokhatták még iskolánk szellemiségét. Hála Istennek, elvárásaim beigazolódtak és senkinek egyetlen fél szónyi megjegyzése sem volt a dologgal kapcsolatban, amikor az év elején először elhangzott. Ha lehet így fogalmaznom inkább várakozással vegyes izgalmat láttam az arcokon ahhoz képest, hogy legtöbbször ilyen még soha nem csinált, vagy ehhez hasonló helyzetrel még nem találkozott. Itt kell rögtön megdicsérjem az eddig résztvevő gyerekeket, mert maxi-

mális helytállásról tettek tanúbizonyságot.

De lássuk, hogy mi történt eddig. A szeretothon szakmai vezetőjével, Nagy Miklóssal vettük föl a kapcsolatot és meg is állapodtunk, hogy minden hétfőn, szombaton délelőttre két diákot küld az osztályunk attól függően, hogy milyen jellegű segítségre van aznap szükség. Eddig panasz nélkül kitűnően helyt álltak a diákjaink, bár a gyerekeket megkérdezve arra jutottam, hogy egységesen, nagyrészt takarításra voltak befogva, ami végülis teljesen elviselhető, főleg így egy évben egyszer. Sokuk azonban azt remélte, hogy az idős emberekkel kapcsolatba kerülhetnek, nekik segíthetnek, a kertben sétával, esetleg felolvasással, vagy bármilyen ehhez hasonló jellegű tevékenységgel. Félreértés ne essék, a gyerekek ezt nem panaszként hozták föl és örömmel segítettek az ebédlő takarításában, az ebédhez való terítésben. Az egyik páros még vers-

be is foglalta élményeit.

Móricz Bernadett és Lukács Erika verses beszámolója:

"Nehézkese, de megtaláltuk a célravezető utat: a takarítónő fáradtságos munka után kutat.

Meg is találta a megfelelő melót, Berni egész nap súrolta a padlót. Erikának sem volt pihenője, megvolt az aznapi teendője. Jó hangulatban telt a munka, főleg, mikor rányitottunk egy idős asszonyra.

A nővér sietett ide-oda, hogy a "szökevényt" visszacipelje a szobába.

Mire 12-t ütött az óra felírták a nevünket egy papírra. Máskor is szívesen elmegyünk, de legközelebb az idősekkel is beszélünk!"

Ny. G.